

KONVENCIJA O KEMIČNEM OROŽJU IN NJENO URESNIČEVANJE V REPUBLIKI SLOVENIJI

Convention on Chemical Weapons and its Implementation in the Republic of Slovenia

Marta Ciraj* UDK 341.24:623.458/.459

Povzetek

Po zakonu o ratifikaciji konvencije o prepovedi razvoja, proizvodnje, kopičenja zalog in uporabe kemičnega orožja ter o njegovem uničenju (v nadaljevanju: konvencija o kemičnem orožju), skrbi za njeno uresničevanje ministrstvo za zdravstvo v sodelovanju z ministrstvom za gospodarske dejavnosti, ministrstvom za notranje zadeve in ministrstvom za obrambo. Na podlagi zakona o kemičnem orožju pa so za določena področja odgovorna še ministrstva za okolje in prostor, kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter ministrstvo za zunanje zadeve. Čeprav Slovenija nikoli ni imela in nima kemičnega orožja, je dosledno uresničevanje konvencije pomembno zaradi preprečevanja morebitne nedovoljene proizvodnje in trgovine s kemikalijami, ki so predmet konvencije, njihove zlorabe za namene, prepovedane s konvencijo, ter za krepitev vloge Slovenije v svetu kot miroljubne države, ki si prizadeva za popolno odstranitev orožja za masovno uničenje. Naša država tesno sodeluje z Organizacijo za prepoved kemičnega orožja, ki ima svoj sedež v Haagu in ima 132 držav članic, konvencijo pa je doslej podpisalo 168 držav. Na četrti konferenci leta 1999 je bila Slovenija izvoljena za članico izvršnega sveta organizacije, dveletni mandat se začne maja 2000.

Abstract

In accordance with the Act Ratifying the Convention on the Prohibition of the Development, Production, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and their Destruction, the implementation of this Convention is the responsibility of the Ministry of Health in cooperation with the Ministry of Economic Affairs, the Ministry of the Interior and the Ministry of Defence. The Act on Chemical Weapons stipulates that the operational implementation of the Convention is the responsibility of the National Chemicals Bureau, an instrumentation of the Ministry of Health, which, pursuant to the The

Chemicals Act is responsible for chemicals in general. Additionally, the Act on Chemical Weapons stipulates the responsibilities of the Ministry of the Environment and Physical Planning, the Ministry of Agriculture, Forestry and Food and the Ministry of Foreign Affairs for specific areas. Although the Republic of Slovenia has never possessed chemical weapons, its consistent implementation of the Convention is necessary in order to prevent any illegal production of and trade in chemicals being the subject of the Convention, as well as their abuse for the purposes prohibited by the Convention. Moreover, consistent implementation is important for enhancing the role of the Republic of Slovenia in the world as a peaceful country striving for the complete elimination of weapons of mass destruction. The Republic of Slovenia cooperates closely with the Organisation for the Prohibition of Chemical Weapons (OPCW), which is based in The Hague and has 132 members. 168 countries in total have thus far signed the Convention. At the 4th conference of members held in 1999, Slovenia was elected member of the Executive Board of this Organisation and will begin its term of office in May 2000.

The Republic of Slovenia has adopted appropriate legislation for implementing the Convention, namely the Chemical Weapons Act, and has amended the Penal Code to ensure that criminal offences committed in relation to chemical weapons are subject to prison sentences lasting from six months to ten years. Other obligations arising from the Convention are also being currently fulfilled, including the obligation of exercising supervision over trade in chemicals set out in the Convention, and submitting regular reports to OPCW. Nevertheless, certain difficulties have been encountered, particularly the insufficient number of employees in the state administration who are responsible for the implementation of the Convention, which is the result of employment restrictions.

Uvod

Konvencija o kemičnem orožju je bila v Sloveniji ratificirana 23. maja 1997, zadnji dan prve konference držav članic Organizacije za prepoved kemičnega orožja (OPCW), ki je bila na tej konferenci ustanovljena in ima sedež v Haagu.

Republika Slovenija, ki sicer nima kemičnega orožja, v OPCW aktivno sodeluje. Članstvo v tej organizaciji je za našo državo pomembno iz več razlogov, med njimi tudi zato, ker si z aktivnim delovanjem v njej vse bolj utrjujemo status upoštevanja vrednega mednarodnega subjekta. Ni zanemarljivo, da so konvencijo o kemičnem orožju ratificirale Združene države Amerike, vse članice Nata, in vse kandidatke za vstop v Severnoatlantsko zvezo. Ratificirale so jo tudi vse države Evropske zveze in vse države nek-

danje vzhodnoevropske skupine ter Jugoslavije, razen Zvezne republike Jugoslavije. Konvencijo je doslej ratificiralo 132 držav, podpisalo pa 168 držav. Republika Slovenija si s svojo miroljubno politiko prizadeva za ukinitvev orožja za masovno uničenje. Tako je naša država ratificirala tudi konvencijo o prepovedi proizvodnje, kopičenja zalog in uporabe protipehotnih min. Zaradi verodostojnosti naših prizadevanj v mednarodnem merilu je treba še toliko bolj skrbeti za dosledno uresničevanje sprejetih obvez.

Poleg že omenjenega pomena ratifikacije konvencije o kemičnem orožju pa je pomemben tudi ekonomski vidik. Konvencija o kemičnem orožju namreč ne govori le o kemikalijah, ki so same po sebi kemično orožje, temveč se kemikalije s seznama večinoma vsakodnevno uporabljajo za druge namene, na seznamu pa so, ker je iz njih možno izdelati kemično orožje. Nekatere od teh kemikalij uporabljajo

* dr., Ministrstvo za zdravstvo, Urad za kemikalije Republike Slovenije, Štefanova 5, Ljubljana

kemična industrija za najbolj vsakodnevne namene, npr. za zobne paste, v kozmetični, farmacevtski ali kemični industriji (tudi za izdelovanje pesticidov), v tiskarnah, nekatere celo v medicini, in laboratorijskih testih za ugotavljanje škodljivih organizmov itn. Države, ki konvencije niso ratificirale, čez tri leta po uveljavitvi konvencije (29. aprila 2000) s kemikalijami ne bodo mogle trgovati oziroma bo to izjemno težko.

Konvencija dopušča miroljubno uporabo kemikalij iz Priloge o kemikalijah h konvenciji le pod strogim nadzorom in le med državami članicami. Če so presežene določene količine, jih je treba prijaviti pristojnemu organu, v Sloveniji je to Urad za kemikalije Republike Slovenije.

Konvencija določa, da je treba uničiti zaloge kemičnega orožja. Zaradi pomanjkanja denarja poteka to počasneje, kot je določeno v konvenciji. Ta namreč določa, da morajo biti vse zaloge uničene deset let po njeni uveljavitvi, to je do leta 2007. Kljub temu pa je razveseljivo, kar je na četrti konferenci držav članic povedal generalni direktor Jose M. Bustani: »Doslej je bilo uničenih 3000 ton kemikalij in 700 000 kosov streliva.« Združene države Amerike so v dveh letih po uveljavitvi konvencije uničile 14 odstotkov svojih zalog kemičnega orožja. Bistveno težji problem pa so zaloge kemičnega orožja v Ruski federaciji, kjer ni niti denarja za njihovo uničenje niti ni možno uničenje zaradi drugih organizacijskih in tehničnih problemov. Ruska federacija je zato že zaprosila za podaljšanje roka za uničenje tega orožja in za denarno pomoč drugih držav članic.

Zgodovinski pregled

Celovita prepoved kemičnega orožja se je pripravljala zelo dolgo. Pred konvencijo o kemičnem orožju je bil leta 1925 na podlagi izkušenj iz prve svetovne vojne, ko so uporabljali bojne strupe, predvsem iperit, sprejet Protokol o prepovedi vojaške uporabe plinov in bakterioloških metod vojskovanja (Ženevski protokol – leta 1994 je bilo 132 držav članic). Protokol je prepovedal uporabo kemičnega orožja v vojni, ni pa prepovedal skladiščenja, proizvodnje in razvoja kemičnega orožja ter verificiral uresničevanje njegovih določb.

Odločitev za pripravo bolj popolnega, mednarodno obvezujočega dokumenta o kemičnem orožju je bila sprejeta na konferenci o razoroževanju leta 1980. V času Mihaila Gorbačova so bili leta 1987 prvič javno objavljeni podatki

o sovjetskih zalogah kemičnega orožja, ki so znašali več kot 50 000 ton. Tedanji sovjetski predsednik je povabil zahodne strokovnjake na ogled teh zalog. Nato so se začela intenzivna pogajanja za pripravo konvencije o kemičnem orožju. Naslednje leto so svoj arzenal tega orožja, ki znaša 32 000 ton, predstavili še Američani.

Pogajanja, v katerih so sodelovali tudi predstavniki kemične industrije (tako so bili kar najbolj vključeni tudi njihovi ekonomski interesi), so potekala vse do leta 1993, ko je bila konvencija pripravljena za podpis. Zadnji del pogajanj, v letih 1989 do 1992, je potekal na pariški konferenci za prepoved kemičnega orožja. Po koncu konference je bila konvencija sprejeta na zasedanju generalne skupščine Združenih narodov, ki so tudi sprejeli sklep, da se konvencijo pošlje v Pariz, kjer se organizira diplomatska konferenca za podpis besedila. 13. januarja 1993 je konvencijo v Parizu slovesno podpisalo 150 držav, med njimi tudi Slovenija, ki jo je zastopal takratni zunanji minister dr. Dimitrij Rupel. Diplomati so sočasno sprejeli resolucijo o ustanovitvi pripravljalne komisije, katere naloga je bila pripraviti vse potrebno za operacionalizacijo konvencije. Pripravo začetka veljavnosti konvencije je vodila komisija v Haagu. Generalni sekretar OZN je 8. februarja 1993 v tem mestu sklical prvo plenarno zasedanje pripravljalne komisije, kjer je bil ustanovljen začasni tehnični sekretariat. Republika Slovenija je prek svoje misije v Bruslju sodelovala na vseh dvanajstih zasedanjih.

Konvencija je v svetovnem merilu začela veljati 180 dni po deponiranju 65. listine o ratifikaciji, to je bilo 29. aprila 1997. Na prvi konferenci, ki je potekala v Haagu (od 3. do 23. maja 1997) je bila za uresničevanje konvencije na svetovni ravni ustanovljena OPCW.

Vsebina konvencije

Konvencija določa prepoved razvoja, proizvodnje, kopičenja zalog kemičnega orožja in obvezno uničenje njegovih zalog. Določa kemikalije, ki so pod strogim nadzorom in način, kako se sme z njimi trgovati za miroljubne namene. Konvencija je podlaga za ustanovitev OPCW in njenih organov ter določa način izvajanja različnih oblik inšpekcije glede na namene, določene s konvencijo. Določa obveznosti držav članic tudi do držav nečlanic. Depozitar listin o ratifikaciji konvencije je generalni sekretar Organizacije združenih narodov.

Sliki 1. in 2. Telesne poškodbe, ki jih povzroči kemično orožje, katerega uporaba, žal, še vedno ni preteklost. (vir: promocijska brošura OPCW: *Chemical Disarmament, Basic Facts*, letnik 1999)

Figures 1. and 2. Body injuries caused by chemical weapons which are, regrettably, still used today. (source: OPCW promotional brochure: *Chemical Disarmament, Basic Facts*, 1999 edition)

Slika 3. Sedež Organizacije za prepoved kemičnega orožja v Haagu (vir: promocijska brošura OPCW: Chemical Disarmament, Basic Facts, letnik 1999)

Figure 3. The OPCW headquarters in the Haag (source: promotional brochure OPCW: Chemical Disarmament, Basic Facts, 1999 edition)

Organizacija za prepoved kemičnega orožja je sestavljena iz treh organov:

- konference držav članic
- izvršnega sveta
- tehničnega sekretariata.

Konferenca držav članic sestoji iz vseh držav članic, to je tistih držav, ki so konvencijo ratificirale in položile listino o ratifikaciji pri depozitarju. Naloge konference so določene v konvenciji. Delo poteka po sprejetem poslovniku. Sestaja se predvidoma enkrat na leto.

Izvršni svet ima nalogo uresničevati odločitve konference in nadzorovati uresničevanje konvencije in drugih dejavnosti OPCW. Sestavlja ga 41 članov, ki imajo dveletni mandat, in sicer:

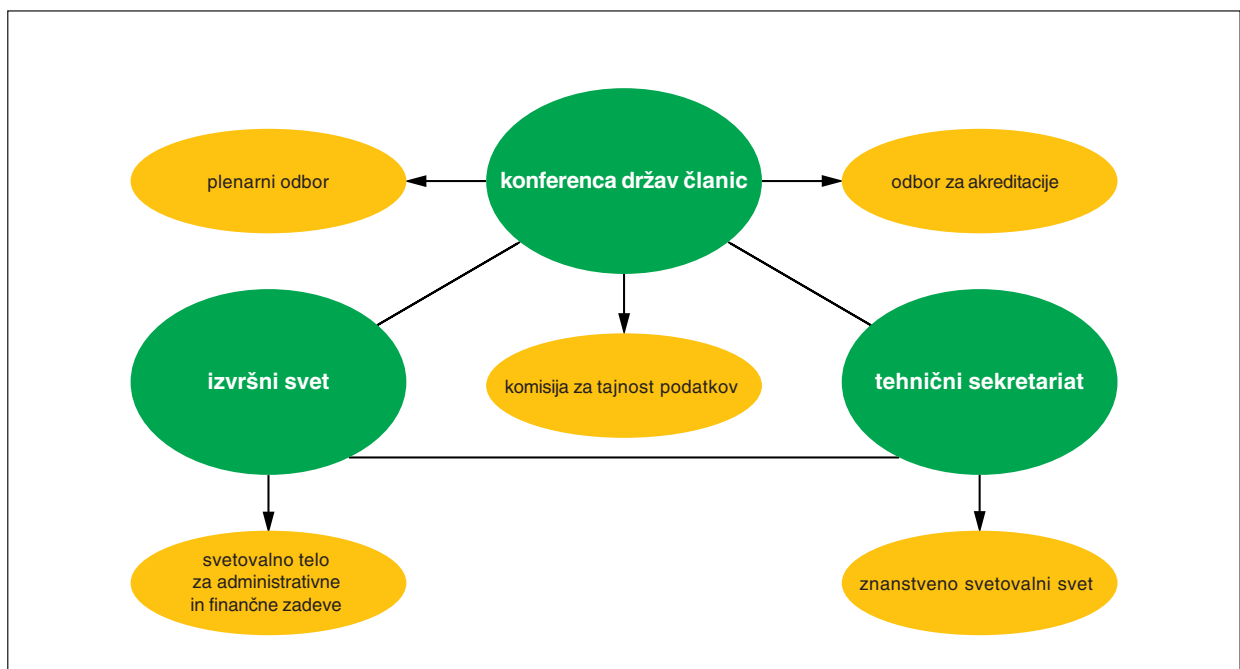
- devet članov držav pogodbenic iz Afrike
- devet članov držav pogodbenic iz Azije
- pet članov držav pogodbenic iz vzhodne Evrope
- sedem članov držav pogodbenic iz Latinske Amerike in s Karibov
- deset članov držav pogodbenic iz zahodne Evrope
- en član, ki ga dodatno imenujejo države pogodbenice iz Azije, Latinske Amerike in s Karibov.

Tehnični sekretariat sestoji iz strokovno-tehničnega dela, ki opravlja naloge za podporo uresničevanja konvencije na svetovni ravni, sodeluje z državami članicami pri implementaciji konvencije itn. Drugi del je inšpekcijski. Ta del je za uveljavljanje konvencije izjemno pomemben, saj nadzira uničevanje kemičnega orožja, resničnost letnih deklaracij, ki jih morajo v skladu s konvencijo pošiljati države članice, objekte za proizvodnjo kemikalij, ki so predmet konvencije itn. Tehnični sekretariat šteje skupno nekaj več kot 500 sodelavcev iz večine držav članic OPCW, od tega je skoraj polovica inšpektorjev.

V Prilogi o kemikalijah h konvenciji so nevarne kemikalije razdeljene na tri sezname, glede na nevarnost, da bi se uporabile kot kemično orožje. Kemična industrija mora pristojnemu državnemu organu sporočiti vse zahtevane podatke v skladu s konvencijo ter izvedbenimi akti.

Ta obveznost zajema:

- prijavo objektov, v katerih se proizvajajo, predelujejo ali uporabljajo kemikalije s seznamov 1., 2. ali 3. priloge o kemikalijah h konvenciji
- prijavljanje količin kemikalij, ki jih uporabljajo za namene, ki niso prepovedani s konvencijo

Slika 4. Organi Organizacije za prepoved kemičnega orožja in njihova delovna telesa (vir: promocijska brošura OPCW: Chemical Disarmament, Basic Facts, letnik 1999)

Figure 4. OPCW organs and their subsidiary bodies (source: OPCW promotional brochure: Chemical Disarmament, Basic Facts, 1999 edition)

– poročilo o uporabi kemikalij za namene, ki jih konvencija dovoljuje.

Kemična industrija mora dopuščati inšpekcije državnih inšpektorjev v skladu z izvedbeno zakonodajo in mednarodne inšpekcije OPCW.

Uresničevanje konvencije v Sloveniji

V Sloveniji je bila konvencija ratificirana zadnji dan prve konference držav članic, to je 23. maja 1997, potem ko je bila njena ratifikacija po sklepu slovenske vlade določena kot pomembna prednostna politična naloga. Z zakonom o ratifikaciji konvencije je uresničevanje konvencije naloženo ministrstvu za zdravstvo ob sodelovanju ministrstva za obrambo, ministrstva za notranje zadeve in ministrstva za gospodarske dejavnosti. Konvencija je za Slovenijo začela veljati 30 dni po tem, ko je bila pri depozitarju vložena lista na o ratifikaciji, to je bilo 11. julija 1997. Za uresničevanje konvencije je vlada imenovala koordinacijsko skupino. Sestavljajo jo predstavniki vseh resorjev, ki so po zakonu določeni za uresničevanje konvencije. Predseduje ji predstavnica primarno pristojnega resorja, to je ministrstva za zdravstvo (Urada za kemikalije Republike Slovenije).

Slika 5. Sodelavke in sodelavci skupin, v katerih se obravnavajo obveznosti iz konvencije, z ministrom za zdravstvo dr. Marjanom Jerebom, predsednico koordinacijske skupine dr. Marto Ciraj in generalnim direktorjem OPCW J. M. Bustanijem (foto: Foto Bobo).

Figure 5. Members of several groups discussing the commitments embodied in the Convention, with Minister of Health, Dr. Marjan Jereb, Chairman of Coordination Group, Dr. Marta Ciraj, and Director General of OPCW, J. M. Bustani (photo: Foto Bobo)

Najpomembnejše naloge iz konvencije, ki jih mora opraviti država članica takoj po vstopu oziroma jih kontinuirano uresničevati, so:

- sprejem nacionalne zakonodaje za uresničevanje konvencije
- dostava podatkov o pristojnem državnem organu, ki skrbi za uresničevanje konvencije
- imenovanje stalne/ga predstavnice/ka države pri OPCW
- predložitev začetnih deklaracij oziroma izjave o stanju glede kemičnega orožja oziroma objektov za njegovo proizvodnjo ter podatkov o starem in zapuščenem kemičnem orožju v državi pogodbenici
- navedba podatkov o civilnih industrijskih objektih in skladiščih, kjer se proizvajajo, uporabljajo in skladiščijo kemikalije, ki so navedene v Prilogi o kemikalijah h konvenciji

– prispevek v prostovoljni sklad za pomoč v nesreči s kemičnim orožjem ali pomoč v obliki nudenja storitev, materialov, usposabljanja itn.

- določitev mejnih prehodov za inšpektorje
- določitev posebne diplomatske številke leta za letala, za morebitni prihod inšpektorjev
- nadzor prometa kemikalij, ki so predmet konvencije, in druge naloge
- plačevanje letne članarine OPCW.

Glede na obvezo v prvi točki je bil sprejet zakon o kemičnem orožju (Uradni list RS, št. 36/99) in dopoljen kazenski zakonik (1. in 2. odst. 52. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah kazenskega zakonika Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 23/99).

Po zakonu o kemičnem orožju dovoljenja za proizvodnjo prepovedanih kemikalij in obratovanje objektov za njihovo proizvodnjo in promet s kemikalijami iz konvencije izdaja v soglasju z ministrstvom za gospodarske dejavnosti ter okolje in prostor ministrstvo za zdravstvo.

Dovoljenja za uvoz, tranzit, izvoz in skladiščenje prepovedanih kemikalij izdaja Urad za kemikalije Republike Slovenije. Z OPCW sodeluje v skladu z zakonom ministrstvo za zdravstvo (prek Urada za kemikalije Republike Slovenije), ki sodeluje z ministrstvi za gospodarske dejavnosti, notranje in zunanje zadeve, ter obrambo.

Uvoz, izvoz in tranzit prepovedanih kemikalij nadzirajo carinski organi in organi za notranje zadeve ter zdravstveni inšpektorji.

Vstopne mejne prehode za mednarodne inšpekcije določi na podlagi tega zakona v soglasju z ministrom za zunanje zadeve minister za notranje zadeve.

Organi, pristojni za uresničevanje tega zakona, se morajo po zakonu medsebojno obveščati, kadar obstaja utemeljen sum nedovoljene proizvodnje in prometa s kemičnim orožjem ali s prepovedanimi kemikalijami.

Za nadzor uresničevanja zakona skrbijo zdravstveni inšpektorji.

Za organizacijo sprejema mednarodne inšpekcije je pristojno ministrstvo za zdravstvo, ki za to že pripravlja vse potrebno. Spremljevalno skupino za spremljanje inšpekcije OPCW, ki jo je minister za zdravstvo že imenoval, po zakonu sestavljajo predstavniki ministrstev za notranje zadeve, gospodarske dejavnosti, obrambo, okolje in prostor ter za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Vodja je predstavnik urada. V sklopu priprav na morebitno inšpekcijo se pripravlja natančna opredelitev nalog posameznih organov oziroma njihovih pooblaščenecov.

Bistvena sprememba **kazenskega zakonika** je, da se storilca kaznivega dejanja (izdelava, pridobivanje, hramba, prodaja, menjava, vnos kemičnega orožja v državo ali iz nje), kaznuje s kaznijo šestih mesecev do pet let zapor. Z zaporom od enega do desetih let pa se kaznuje, če gre pri katerem od že naštetih dejanj za večjo količino ali vrednost kemičnega orožja, če je to dejanje nevarno ali če je storjeno v skupini.

Obveznosti, ki so določene v točkah od 2 do 10, so bile na podlagi sklepa v roku, določenem v konvenciji, oziroma se redno izpolnjujejo. Vlada je imenovala stalno predstavnico pri OPCW dr. Marto Ciraj. V prostovoljni sklad je bilo leta 1998 vplačanih 5,7 % od letne članarine, ki jo Slovenija redno plačuje. Sredstva za plačevanje članarine se zagotavljajo pri ministrstvu za zdravstvo. V skladu z 10. členom konvencije je slovenska vlada na podlagi predloga vseh resornih ministrstev, pri čemer nosita največje breme ministrstvo za obrambo, oziroma uprava za zaščito in

reševanje in ministrstvo za zdravstvo oziroma urad za kemikalije, ponudila pomoč v obliki nastanitvenih zmogljivosti ob nesreči in ekološki laboratorij za določanje strupenih kemikalij. Med Slovenijo in OPCW bo sklenjen sporazum, v katerem bodo natančno določene pravice in obveznosti ob morebitni realizaciji ponudbe.

Prenos nevarnih kemikalij iz priloge konvencije se nadzira s pomočjo izvozno-uvoznih dovoljenj, ki jih izdaja Urad za kemikalije Republike Slovenije, nadzirata pa zdravstveni inšpektorat republike Slovenije in organi Carinske službe, podatki o nadzoru se sporočajo OPCW.

Sodelovanje z OPCW

Za sodelovanje z OPCW je na podlagi 10. člena zakona o kemičnem orožju pristojen Urad za kemikalije Republike Slovenije.

V tehnični sekretariat OPCW je bil na podlagi predloga, usklajenega med ministrstvom za zdravstvo in obrambo sprejet prvi slovenski inšpektor gospod Blaž Mihelič. Je strokovnjak za eksplozivne snovi in strelivo in je uspešno opravil polletno usposabljanje pri OPCW. S 1. julijem 1998 je sklenil triletno pogodbo z OPCW.

Naš predstavnik, ki sodeluje tudi v znanstveno svetovalnem svetu generalnega direktorja OPCW, je prof. dr. Branko Stanovnik.

Dokler Slovenija v Haagu še nima veleposlaništva, opravlja povezovalne naloge med ministrstvom za zdravstvo in OPCW veleposlaništvo v Bruslju. Prek njega je Slovenija na ponudbo OPCW sprejela koordinacijo za države članice vzhodnoevropske skupine, ki nimajo svojih veleposlaništev v Haagu. Te države so (poleg Slovenije): Armenija, Gruzija, Moldavija, Latvija in Ukrajina, ki so vse že ratificirale konvencijo ali jo vsaj podpisale.

Julija 1998 je bil na povabilo ministra za zunanje zadeve na prvem uradnem obisku pri nas generalni direktor OPCW g. Jose M. Bustani. Sprejel ga je tudi predsednik države Milan Kučan in s tem pokazal, da je izpolnjevanje mednarodnega akta za Slovenijo zelo pomembno.

OPCW organizira tečaje za usposabljanje inšpektorjev in delavcev v pristojnem organu za uresničevanje konvencije ter delavnice, na katerih se izmenjujejo izkušnje pri uresničevanju. Večinoma OPCW tudi poravnata stroške udeležbe.

Slika 6. Obisk generalnega direktorja J. M. Bustanija v Sloveniji; na sliki s predsednikom republike Slovenije Milanom Kučanom (foto: Foto Bobo)

Figure 6. Visit of OPCW Director General, J. M. Bustani, to the Republic of Slovenia; shown here with the President of Slovenia, Milan Kučan (photo: Foto Bobo)

Doslej so se slovenski predstavniki teh srečanj redno udeleževali. Splošna ocena je, da so koristna in dobro organizirana.

Republika Slovenija je v sodelovanju z OPCW doslej organizirala dva seminarja za uresničevanje konvencije, in sicer nacionalni seminar (12. in 13. 11. 1998) in mednarodni regionalni seminar, ki so se ga udeležili predstavniki iz 17 držav (od 20. do 23. 4. 1999). V prihodnjem letu skupaj s pristojnimi organi načrtujemo seminar OPCW o uničevanju starega kemičnega orožja, ki se ga najde tudi še pri nas.

Sklep

Dosledno uresničevanje konvencije bo pripomoglo k razoroževanju po svetu in zmanjšalo možnost za agresijo s kemičnim orožjem. To je predvsem pomembno za manjše države, ki nimajo kemičnega orožja, med katerimi je tudi Slovenija. Ob agresiji s kemičnim orožjem bi OPCW in države članice na podlagi konvencije nudile pomoč. Vsem državam članicam je dostopna tudi podatkovna baza, v kateri so informacije o načinih pomoči, njeni hitrosti in najbližjih državah, ki takšno pomoč lahko nudijo. V pripravi je tudi baza podatkov o kemikalijah, uporabljale pa jo bodo lahko vse države članice OPCW, predvsem v prid svoje industrije.

Slovenija bo v okviru določb konvencije lahko nemoteno trgovala s kemikalijami, ki so na seznamu v Prilogi h konvenciji. Tako naša industrija ne bo utrpela ekonomske škode. Ko bo pripravljena baza podatkov o teh kemikalijah, bo Slovenija v dobro svoje industrije lahko pridobila podatke o dosegljivosti kemikalij in njihovih cenah v vseh državah pogodbenicah.

Aktivno sodelovanje v OPCW nedvomno pomeni tudi politično predstavitev in uveljavitev Slovenije v mednarodnem merilu in je v skladu z njenimi prizadevanji za svetovno razorožitev.

Literatura

1. Zakon o ratifikaciji konvencije o prepovedi razvoja, proizvodnje, kopičenja zalog in uporabe kemičnega orožja ter o njegovem uničenju (Uradni list RS, št. 34/97 – Mednarodne pogodbe št. 9/97)
2. Zakon o kemičnem orožju (Uradni list RS, št. 36/99)
3. Poročilo o udeležbi na 4. konferenci držav članic Organizacije za prepoved kemičnega orožja
4. Arhivirana netajna gradiva o sodelovanju med Ministrstvom za zdravstvo in OPCW